

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Ek/17/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119201442
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Turzová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6119201442.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: NNS, s. r. o., so sídlom Nám. SNP 3, 917 01 Trnava, IČO: 36 253 880, právne zast.: Pacalaj, Palla a partneri, s. r. o., so sídlom Nám. SNP 3, 917 01 Trnava, IČO: 36 857 548, proti povinnému: Universal spa, s.r.o., so sídlom SKY PARK OFFICES 1, Bottova 7939/2A, 811 09 Bratislava, IČO: 45 579 822, právne zast.: JUDr. Peter Kubina, advokát so sídlom Štefánikova 15, 811 05 Bratislava, zapísaný v zozname SAK pod č. 4870, o vymoženie 700.000,- Eur, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Branislavom Pliškom, so sídlom exekútorského úradu Letná 5, 831 03 Bratislava, pod sp. zn. 133EX 87/19, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 11Ek/17/2019 zo dňa 31. 08. 2020, takto

rozhodol:

I. Súd uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 11Ek/17/2019 zo dňa 31. 08. 2020 **z r u š u j e** a v e c v r a c i a vyššiemu súdnemu úradníkovi na nové rozhodnutie.

II. Oprávnený **m á** voči povinnému nárok na náhradu trov konania o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 11Ek/17/2019 zo dňa 31. 08. 2020 v sume 1.105,30 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie podaným na Okresný súd Banská Bystrica dňa 18. 12. 2018 domáhal od povinného vymoženiu 700.000,-Eur na základe exekučného titulu - Notárska zápisnica spísaná notárom M. P. Ď.Č. na notárskom úrade so sídlom Rajská 3, Bratislava, dňa 08. 03. 2016, sp. zn. N 445/2016, NZ 8122/2016, NCRIs 8446/2016 (ďalej len „exekučný titul“).

2. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 11Ek/17/2019 zo dňa 31. 08. 2020 vyšší súdny úradník na návrh povinného zastavil exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) a rozhodol o trovách exekúcie. Vychádzal z toho, že uznesením Okresného súdu Piešťany zo dňa 08. 08. 2018, sp. zn. 4Cb/134/2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 29. 01. 2019, sp. zn. 21Cob/2/2019, bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým bola oprávnenému ako odporkyni uložená povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva k pozemkom v katastrálnom území O. D. S., zapísaných v liste vlastníctva č. XXXX pre obec a katastrálne územie O. D. S. ako pozemky - parcely registra „C“: - č. XXXX/X, orná pôda o výmere 49129 m², - č. XXXX/X, orná pôda o výmere 10434 m² a - č. XXXX, orná pôda o výmere 16043 m², a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Zároveň bol oprávnený povinný zdržať sa akéhokoľvek nakladania a zaťažovania pohľadávky (vo výške 2.300.000,-Eur), ktorú nadobudol postúpením a ktorá pôvodne vznikla na základe osobitnej dohody a na ňu nadväzujúcej Dohody o urovnaní zo dňa 24. 05. 2012 medzi navrhovateľom (povinným) a O.. G. O. V., alebo s jej časťou alebo príslušenstvom, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 29. 01. 2019, sp. zn. 21Cob/2/2019 odvolací súd zmenil výrok I. rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že odporca (oprávnený) je povinný zdržať sa akéhokoľvek nakladania a zaťažovania pohľadávky (vo výške 700.000,-Eur) proti navrhovateľovi

(povinnom), ktorú nadobudol postúpením a ktorá pôvodne vznikla na základe osobitnej dohody a na ňu nadväzujúcej Dohody o urovaní zo dňa 24. 05. 2012 medzi navrhovateľom (povinným) a O.. G. O. V., alebo s jej časťou alebo príslušenstvom, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej, v ostatnej časti výrok I., II. a III. potvrdil. Vyšší súdny úradník v danom prípade vyhodnotil vedenie exekúcie ako jeden zo spôsobov nakladania a zaťažovania pohľadávky. Vyhodnotil tak najmä z dôvodu, že oprávnenému bola uložená povinnosť nenakladať s pohľadávkou, pričom tak neučinil, keď voči povinnému podal dňa 18. 12. 2018 na Okresný súd Banská Bystrica návrh na vykonanie exekúcie. Už samotné podanie návrhu na vykonanie exekúcie bolo nakladaním s predmetnou pohľadávkou, keďže práve týmto návrhom sa oprávnený pokúsil vymôcť pohľadávku vo výške 700.000,- Eur. Pohľadávka oprávneného voči povinnému, vo výške 700.000,-Eur, patrí do súboru pohľadávok s ktorými oprávnenému bolo právoplatným neodkladným opatrením zakázané nakladať. Pohľadávka má spotrebný charakter a jej vymoženie spôsobí jej zánik. Vymoženie pohľadávky teda znamená nakladanie s pohľadávkou. Vyšší súdny úradník preto považuje zákaz nakladania s pohľadávkou ako zákaz jej vymáhania.

3. Proti vyššie uvedenému uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť oprávnený, ktorou žiadal napadnuté uznesenie zmeniť tak, že súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietne a oprávnenému prizná náhradu trov exekúcie, ktoré mu vznikli v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie. Oprávnený sťažnosť odôvodnil tým, že nesúhlasí so záverom napadnutého uznesenia a považuje ho za protizákonné. Za nakladanie s pohľadávkou sa štandardne považuje právo s pohľadávkou disponovať, tzn. oprávnenie pohľadávku scudziť či inak obmedziť svoje práva k nej, napr. právnymi úkonmi postúpenia pohľadávky (cesia), vkladu pohľadávky do obchodnej spoločnosti, pokonávky, započítania a pod. Za zaťaženie pohľadávky ako špeciálneho prípadu dočasného obmedzenia svojho dispozičného práva k pohľadávke sa považuje najmä zriadenie záložného práva k pohľadávke, prípadne zabezpečovacie postúpenie pohľadávky podľa § 554 Občianskeho zákonníka či predkupné právo k pohľadávke. Nakladanie a zaťažovanie pohľadávky teda neznamená jej vymáhanie, ako nesprávne tvrdí exekučný súd v napadnutom uznesení, pričom exekučný súd tento nesprávny názor ani nijako neodôvodnil. Napadnuté uznesenie je tak v tejto časti úplne nezrozumiteľné. Exekučný súd vôbec nevysvetlil, ako dospel k nesprávnemu záveru o údajnom podrazení vymáhania pohľadávky pod pojmy nakladanie a zaťažovanie pohľadávky. Navyše, nasledovné konštatovanie exekučného súdu „pohľadávka má spotrebný charakter a jej vymoženie spôsobí jej zánik.“ znamená presný opak - že vymáhanie pohľadávky nie je súčasťou dispozičného práva oprávneného k pohľadávke, pretože o zániku pohľadávky splnením (vymožením) nerozhoduje oprávnený svojou vôľou, ale buď plní dobrovoľne povinný alebo plnenie vymôže poverený súdny exekútor. Podanie návrhu na vykonanie exekúcie ešte neznamená priamo zánik pohľadávky splnením ani zmenu rozsahu a obsahu dispozičného oprávnenia oprávneného k pohľadávke, keďže inter alia vedenie akejkoľvek exekúcie neznamená pre akéhokoľvek oprávneného obmedzenie možností scudzenia či zaťaženia vymáhanej pohľadávky. Exekučný súd svojím svojvoľným výkladom úplne opomenul vlastnosti inštitútu neodkladného opatrenia, ktoré môže byť nariadené podľa § 325 CSP len za predpokladu, že „ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.“ Neodkladným opatrením preto nemožno upravovať procesné práva akéhokoľvek subjektu, len jeho hmotnoprávne postavenie, a aj to len také, ktoré plynie z právneho vzťahu navrhovateľa a adresáta neodkladného opatrenia. Oprávnený zhrnul svoju argumentáciu tak, že: a) exekučný súd napádaným uznesením postupuje v hrubom rozpore s princípom právnej istoty, keď exekúciu jednej časti tej istej pohľadávky z konkrétneho exekučného titulu zastavil, avšak exekučné konanie o druhej časti tej istej pohľadávky z rovnakého exekučného titulu, odlišného iba vymáhanou sumou a subjektom oprávneného, č. k. 36Ek/1098/2018 naďalej prebieha, pričom návrh Povinného na zastavenie Súvisiacej exekúcie nebol úspešný; b) v bode 36 napadnutého uznesenia je dané nesprávne právne posúdenie veci, keď uznesenie Krajského súdu v Trnave č. 21Cob/2/2019 zo dňa 29. 01. 2019 nemôže byť pre exekučný súd záväzná, najmä, ale nielen, preto, že ním nie je odložená vykonateľnosť exekučného titulu ani sa inak existencie exekučného titulu ani iných podmienok prípustnosti exekúcie v exekučnom konaní nedotýka; c) v bode 36 napadnutého uznesenia je dané nesprávne právne posúdenie veci, keďže uznesenie Krajského súdu v Trnave č. 21Cob/2/2019 zo dňa 29. 01. 2019 bolo vydané až po začatí exekučného konania (december 2018) koncom februára 2019, a teda nemohlo mať nijaký vplyv na skôr podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávnenou, a predchádzajúce uznesenie Okresného súdu Piešťany č. k. 4Cb/134/2018 zo dňa 08. 08. 2018 nemalo žiadny vykonateľný výrok vo vzťahu k exekučnému titulu, tzn. bolo v tomto smere bez záväznosti voči oprávnenej; d) v bode 36 napadnutého uznesenia je dané nesprávne právne posúdenie veci, keďže vedenie exekúcie nie je akýmkoľvek zo spôsobov nakladania a zaťažovania pohľadávky, e) v bode

36 napadnutého uznesenia exekučný súd nesprávne vyhodnotil, že oprávnený mal údajne porušiť povinnosť nenakladať s pohľadávkou tým, že podal návrh na vykonanie exekúcie. Odhliadnuc od toho, že ku dňu 18. 12. 2018 oprávnený nemohol mať ani z časového hľadiska žiadnu povinnosť takéhoto charakteru (Krajský súd Trnava vydal svoje uznesenie až dňa 29. 02. 2019), podľa čl. 13 ods. 1 Ústavy SR môžu byť povinnosti ukladané len zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd, a teda nie implicitne výkladom; f) princíp právnej istoty (viď napr. nález Ústavného súdu SR, sp. zn. PL. ÚS 36/95), ktorého súčasťou je požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku dala rovnaká odpoveď, vyžaduje totožnú rozhodovaciu činnosť všeobecného súdu o tej istej právnej otázke za rovnakej alebo analogickej situácie, a preto nakoľko exekučný súd postupuje v súvisiacej exekúcii jedným spôsobom, nemôže postupovať v exekučnom konaní iným spôsobom, toľž ak v exekučnom konaní nemá exekučný súd daný žiadny dôvod na zastavenie tejto exekúcie podľa Exekučného poriadku. V podanej sťažnosti poukázal aj na závery vyjadrené v uznesení Krajského súdu Trnava vo veci sp. zn. 31Cob/124/2018 zo dňa 29. 01. 2020.

4. Povinný vo vyjadrení k podanej sťažnosti uviedol, že sťažnosť považuje za nedôvodnú. V prvom rade povinný poukázal na to, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie až niekoľko mesiacov po tom, ako Okresný súd Piešťany nariadil neodkladné opatrenie, ktorým oprávnenému uložil povinnosť zdržať sa akéhokolvek nakladania a zaťažovania pohľadávky proti povinnému. Uznesenie Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 4Cb/134/2018 (ďalej len „Uznesenie OS PN“), bolo vydané dňa 08. 08. 2018 a dňa 31. 08. 2020 bolo doručené oprávnenému. Týmto dňom sa stalo voči oprávnenému vykonateľným (viď § 332 ods. 1 CSP). Návrh na vykonanie exekúcie podal oprávnený dňa 18. 12. 2018, a to zjavne práve z dôvodu neodkladného opatrenia, ktoré mu zakazovalo začať výkon záložného práva, ktorým bola zabezpečená pohľadávka.

K obsahu pojmu „nakladanie s pohľadávkou“ poukázal na to, že sa stotožňujeme s argumentom súdu, že pohľadávka má spotrebný charakter a jej vymoženie spôsobí jej zánik. Oprávnený v sťažnosti vykladá pojem nakladanie s pohľadávkou rovnako akoby išlo o vec. Toto však nie je možné akceptovať v celom rozsahu vzhľadom na rozdielnu povahu pohľadávky a veci. Už len to, že pohľadávka fyzicky neexistuje a nemožno ju fyzicky držať, vypovedá o rozdielnom obsahu práv veriteľa k pohľadávke v porovnaní s právami vlastníka k veci. Pojem nakladanie s vecou právna teória vykladá v právnom zmysle tak, že nakladanie sa spája so zmenou vlastníctva, jeho obsahu alebo práv s ním spojených. Per analogiam, nakladanie s pohľadávkou je možné vykladať ako úkon spojený so zmenou veriteľa, so zmenou obsahu práva veriteľa k pohľadávke alebo práv s ňou spojených. Podanie návrhu na vykonanie exekúcie na vymoženie sa práve spája so zmenou obsahu práva k pohľadávke, a to z viacerých dôvodov: a) exekúcia sama osebe vedie k vymoženiu pohľadávky, čo spôsobuje jednorazový zánik práva veriteľa k pohľadávke, resp. zánik pohľadávky; b) exekúciou de iure a de facto veriteľ zveruje vymáhanie pohľadávky súdnemu exekútorovi, a tým sa „vzdáva“ práva vymáhať pohľadávku voči dlžníkovi sám, t.j. mení sa obsah práva veriteľa k pohľadávke; c) je to súdny exekútor, ktorý určuje spôsob vykonania exekúcie (§ 64 Exekučného poriadku), t.j. oprávnený nemá právo zasahovať do spôsobu vymoženia pohľadávky, hoci mu naďalej patrí (s výnimkami explicitne zákonom stanovenými); d) udelenie súhlasu oprávneného so zriadením exekučného záložného práva (ku ktorému podľa našich informácií došlo spolu s návrhom na vykonanie exekúcie) môže viesť k zriadeniu exekučného záložného práva k nehnuteľnostiam povinného, čím dôjde k vzniku práva, ktoré je spojené s vymáhanou pohľadávkou (zmena práv spojených s pohľadávkou), a teda už len toto samo osebe znamená nakladanie s pohľadávkou. Udelenie súhlasu so zriadením exekučného záložného práva je pritom vôľovým úkonom oprávneného a jediným, ktorý sa z jeho strany vyžaduje pre jeho zriadenie. To, že k jeho zriadeniu nedošlo, je výlučne dôsledkom aktuálneho štádia exekúcie, ktorá je v dôsledku podaného návrhu na zastavenie exekúcie odložená. Zverenie vymáhania pohľadávky súdnemu exekútorovi je tak prejavom vôle oprávneného nakladať s pohľadávkou, a práve preto je konaním v rozpore s neodkladným opatrením. Nemenej podstatným je, že podaním návrhu na vykonanie exekúcie oprávnený chcel obísť neodkladné opatrenie a zmať jeho účel. Účelom neodkladného opatrenia bolo zabrániť zmareniu neskoršieho výkonu rozhodnutia vo veci určenia neexistencie vymáhaného dlhu. Tým, že by došlo k nútenému vymoženiu pohľadávky v súdnej exekúcii, stratil by povinný právny záujem na určení neexistencie vymáhaného dlhu, a tak by jeho žalobu musel súd zamietnuť.

K zásahu do práva na prístup súdu povinný uviedol, že neodkladným opatrením v prvom rade nebol oprávnenému uložený zákaz žalovať svoju pohľadávku na súde. Nič mu nebráni takúto žalobu podať - v takom prípade by povinný mohol uplatniť svoje námietky vyplývajúce z hmotnoprávneho postavenia voči oprávnenému v danom súdnom konaní. Výkladom obsahu neodkladného opatrenia zo strany exekučného súdu tak nedošlo k neprimeranému zásahu do práva oprávneného k spornej pohľadávke a

do jeho práva na súdnu ochranu. Oprávnený môže naďalej uplatniť súdnu ochranu svojej pohľadávky a zabrániť tak aj jej premlčaniu. Pokiaľ oprávnený poukazoval na uznesenie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 31Cob/124/2018, zo dňa 29. 01. 2020, uvedené uznesenie vychádzalo z odlišnej skutkovej situácie, a preto nemôže byť smerodajné pre túto exekučnú vec.

Pre úplnosť povinný doplnil, že v exekučnej veci sp. zn. 36Ek/1098/2018 súd prerušil exekúciu až do právoplatného skončenia súdneho konania, vedeného Okresným súdom Piešťany pod sp. zn. 4Cb/140/2018. Pre prípad, že by príslušný sudca Okresného súdu Banská Bystrica mienil zrušiť Napadnuté uznesenie (a zároveň nevyhovieť návrhu na zastavenie exekúcie z iných dôvodov, vznesených povinnou), povinný žiada, aby exekučný súd rozhodol o prerušení tejto exekúcie až do právoplatného skončenia súdneho konania, vedeného Okresným súdom Piešťany pod sp. zn. 4Cb/140/2018.

5. Vyjadrením zo dňa 30. 09. 2020 oprávnený reagoval na vyjadrenie povinného k podanej sťažnosti, pričom v podstate zopakoval svoju argumentáciu z podanej sťažnosti. Ďalším vyjadrením zo dňa 12. 10. 2020 oprávnený doplnil svoju argumentáciu k podanej sťažnosti a súčasne predložil uznesenie Krajského súdu Trnava sp. zn. 21Cob/70/2019 - 153 zo dňa 30. 07. 2019 a uznesenie Krajského súdu Trnava sp. zn. 31Cob/53/2019 - 111 zo dňa 26. 06. 2019.

6. Podaním zo dňa 13. 01. 2021 povinný doplnil svoje vyjadrenie a súčasne predložil návrh na prerušenie exekučného konania do právoplatného skončenia súdneho konania vedeného Okresným súdom Piešťany pod sp. zn. 4Cb/140/2018, pričom poukázal na súvisiacu exekúciu sp. zn. 36Ek/1098/2018, ktorá bola prerušená do právoplatného skončenia konania sp. zn. 4Cb/140/2018.

7. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

8. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

9. Podľa § 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

10. Podľa § 242 CSP, sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

11. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

12. Podľa § 250 ods. 2 CSP, ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení, v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právny názorom súdu.

13. V dôsledku podanej sťažnosti zo strany oprávneného súd prvej inštancie vec prejednal v medziach daných ustanoveniami §§ 239 a nasl. CSP, preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného je dôvodná, a preto napadnuté uznesenie zrušil.

14. Z obsahu exekučného spisu nesporne vyplýva, že návrhom na vykonanie exekúcie doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 18. 12. 2018 sa oprávnený voči povinnému domáha vymoženía pohľadávky v sume 700.000,-Eur na podklade exekučného titulu - Notárska zápisnica spísaná notárom M. P. Ď.Č. na notárskom úrade so sídlom Rajská 3, Bratislava, dňa 08. 03. 2016, sp. zn. D. XXX/XXXX, D. XXXX/XXXX, D. XXXX/XXXX (ďalej len „exekučný titul“). Dňa 08. 06. 2019 súdny exekútor súdu predložil na rozhodnutie návrh povinného na zastavenie exekúcie. Napadnutým uznesením vyšší súdny úradník návrhu povinného vyhovel, exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavil a rozhodol o trovách exekúcie. Ako dôvod zastavenia exekúcie vyhodnotil uznesenie Okresného súdu Piešťany sp. zn. 4Cb/134/2018 zo dňa 08. 08. 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave

sp. zn. 21Cob/2/2019 zo dňa 29. 01. 2019, ktorými bolo oprávnenému nariadené neodkladné opatrenie a uložená povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva k pozemkom v katastrálnom území O. D. S., zapísaných v liste vlastníctva č. XXXX pre obec a katastrálne územie O. D. S. ako pozemky - parcely registra "C": - č. XXXX/X, orná pôda o výmere 49129 m², - č. XXXX/X, orná pôda o výmere 10434 m² a - č. XXXX, orná pôda o výmere 16043 m², a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Zároveň oprávnený bol povinný zdržať sa „akéhokoľvek nakladania a zaťažovania pohľadávky vo výške 700.000,-Eur“ proti povinnému (v uznesení Okresného súdu Piešťany nesprávne označený ako „odporkyňa“), ktorú nadobudol postúpením a ktorá pôvodne vznikla na základe osobitnej dohody a na ňu nadväzujúcej Dohody o urovaní zo dňa 24. 05. 2012 medzi navrhovateľom (povinným) a O. G. O. V., alebo s jej časťou alebo príslušenstvom, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

15. V nadväznosti na vyššie uvedené uznesenie vyšší súdny úradník ďalej v danom prípade vyhodnotil vedenie exekúcie ako jeden zo spôsobov nakladania a zaťažovania pohľadávky. Vyhodnotil tak najmä z dôvodu, že oprávnenému bola uložená povinnosť nenakladať s pohľadávkou, pričom tak neučinil, keď voči povinnému podal dňa 18. 12. 2018 návrh na vykonanie exekúcie. Už samotné podanie návrhu na vykonanie exekúcie bolo nakladaním s predmetnou pohľadávkou, keďže práve týmto návrhom sa oprávnený pokúsil vymocť pohľadávkou vo výške 700.000,-Eur. Vyšší súdny úradník konštatoval, že pohľadávka oprávneného voči povinnému vo výške 700.000,-Eur patrí do súboru pohľadávok, s ktorými oprávnenému bolo právoplatným neodkladným opatrením zakázané nakladať. Keďže pohľadávka má spotrebný charakter, jej vymoženie spôsobí jej zánik. Vymoženie pohľadávky teda znamená nakladanie s pohľadávkou. Zákaz nakladania s pohľadávkou tak posúdil ako zákaz jej vymáhania. S poukazom na tieto skutočnosti vyhodnotil vedenie exekúcie ako nedôvodné, pričom v takomto prípade je nutné exekúciu v zmysle ustanovenia § 61k odsek 1 písmeno d) Exekučného poriadku zastaviť.

16. Po oboznámení sa s obsahom podanej sťažnosti, ako aj oboznámením sa s ďalšími vyjadreniami účastníkov exekučného konania však súd prvej inštancie musel prisvedčiť argumentácii oprávneného, že uznesenie vyššieho súdneho úradníka vychádza z nesprávneho posúdenia pojmu „nakladanie s pohľadávkou,“ ktoré bolo ťažiskovým pre rozhodnutie o zastavení predmetnej exekúcie (posúdenie veci vyšším súdnym úradníkom sa nachádza v bodoch 35. a 36. odôvodnenia napadnutého uznesenia). Sťažnostný súd sa stotožňuje s právnym názorom oprávneného, že „nakladaním s pohľadávkou“ treba štandardne rozumieť právo s pohľadávkou disponovať, tzn. oprávnenie pohľadávkou scudzit' či inak obmedziť svoje práva k nej, napr. právnymi úkonmi postúpenia pohľadávky (cesia), vkladu pohľadávky do obchodnej spoločnosti, pokonávky, započítania a pod. Za zaťaženie pohľadávky ako špeciálneho prípadu dočasného obmedzenia svojho dispozičného práva k pohľadávkou sa považuje najmä zriadenie záložného práva k pohľadávkou, prípadne zabezpečovacie postúpenie pohľadávky podľa § 554 Občianskeho zákonníka či predkupné právo k pohľadávkou. Ani sťažnostný súd nesúhlasí s názorom vyššieho súdneho úradníka prezentovaným v napadnutom uznesení, že nakladanie a zaťažovanie pohľadávky znamená aj jej vymáhanie, pretože takýto extenzívny výklad by neprimerane obmedzil oprávneného nad rozsah, ktorý je nevyhnutný. K uvedenému sťažnostný súd podporne poukazuje napr. aj na odbornú literatúru, ktorá v súvislosti s povinnosťou nenakladať s určitými právami alebo vecami vo vzťahu k neodkladnému opatreniu uvádza, že obsahom práva nakladať s vecou je disponovanie vecami alebo právami prostredníctvom právnych úkonov, či už dvojstranných (kúpna zmluva, darovacia zmluva, nájomná zmluva, záložná zmluva, zmluva o zriadení vecného bremena, atď.) alebo jednostrannými (závet, atď.). (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarčinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1096 s.)

17. Zároveň, sťažnostný súd prihladol i na účel nariadeného neodkladného opatrenia vo vzťahu k povinnosti zdržať sa akéhokoľvek nakladania a zaťažovania pohľadávky, ktorý bol vyjadrený v bode 19. odôvodnenia uznesenia Okresného súdu Piešťany sp. zn. 4Cb/134/2018 zo dňa 08. 08. 2018 tak, že „navrhovaný všeobecný zákaz nakladania s pohľadávkou odporkyne bezprostredne súvisí s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia týkajúceho sa zdržania sa výkonu záložného práva odporkyňou, lebo zmenou v osobe veriteľa by došlo k neúčinnosti a nevykonateľnosti nariadeného neodkladného opatrenia.“ Z uvedeného potom vyplýva, že povinnosť zdržať sa akéhokoľvek nakladania s pohľadávkou súvisela práve s právnymi úkonmi, ktorými by mohlo dôjsť k zmene osoby veriteľa. Pokiaľ povinný svojím návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sledoval aj ten účel, aby oprávnený nemohol začať aj s vymáhaním pohľadávky, mal žalobný petit týmto spôsobom aj formulovať. Bolo teda na povinnom ako presne svoje nároky v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia naformulovať.

18. V neposlednom rade je potrebné poukázať i na skutočnosť, že pokiaľ mal povinný za to, že povinnosť zdržať sa akéhokoľvek nakladania s pohľadávkou uložená oprávnenému uznesením Okresného súdu Piešťany sp. zn. 4Cb/134/2018 zo dňa 08. 08. 2018 zahŕňala aj povinnosť zdržať sa vymáhania tejto pohľadávky, nie sú súdu prvej inštancie zrejmé pohnútky povinného, ktorý sa samostatným návrhom (podaným už v priebehu tejto exekúcie) domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým žiadal odložiť vykonateľnosť notárskej zápisnice spísanej M.. P. Ď., notárom, 8. marca 2016 č. D. XXX/XXXX, D. XXXX/XXXX, D. XXXX/XXXX, do rozhodnutia vo veci samej (vedenej pod sp. zn. 4 Cb 140/2018), ktorá je exekučným titulom v tejto veci, eventuálne odložiť splatnosť na zaplatenie 700.000,-Eur, pričom tento jeho návrhom bol zamietnutý uznesením Okresného súdu Piešťany č. k. 21Cb/25/2019-75 zo dňa 12. 06. 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava sp. zn. 21Cob/70/2019 - 153 zo dňa 30. 07. 2019, ktoré uznesenie predložil do konania oprávnený. Navyše, sťažnostný súd (hoci nie je viazaný rozhodnutím v inej veci, pokiaľ sa nejedná o rozhodnutie najvyšších súdnych autorít) sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnymi závermi prijatými v uznesení Krajského súdu Trnava sp. zn. 21Cob/70/2019 - 153 zo dňa 30. 07. 2019, ktorý konštatoval, že „Zo žiadneho z citovaných ustanovení tak nevyplýva oprávnenie súdu v civilnom sporovom konaní neodkladným opatrením rušiť alebo meniť účinky notárskej zápisnice, ktorá je podkladom pre vykonávanie exekúcie v zmysle § 45 ods. 2 písm. c) Ex. por. Takýmto účinkom je okrem iného aj jej vykonateľnosť, teda jej spôsobilosť na to, aby sa na vymoženie plnení v nej uvedených vykonávala exekúcia ako zákonom upravené konanie súdneho exekútora, v ktorom sa nútene vykonávajú exekučné titulu (§ 2 ods, 1 Ex. por.). Otázka vykonateľnosť (teda spôsobilosti notárskej zápisnice ako exekučného titulu) je pritom odlišnou otázkou od otázky, či existuje a je právne bezchybný hmotnoprávny nárok, ktorého presadeniu notárska zápisnica slúži. Táto otázka patrí do právomoci súdov a súdy môže u nej konať bez ohľadu na to, či je alebo nie je o tomto nároku spísaná zápisnica. Neznamená to však, že pri riešení tejto otázky sú vôbec oprávnené riešiť otázku, či notárska zápisnica je alebo nie je exekučným titulom, teda či je vykonateľná alebo nie (porov. v tomto smere uznesenie NS SR sp. zn. 3 Cdo 63/2009). Tak, ako túto otázku nemôžu riešiť v samotnom konaní, nemôžu ju do nej zasahovať ani neodkladným opatrením. Ani neodkladným opatrením preto súd nemôže rozhodnúť o odklade vykonateľnosti tohto exekučného titulu, pretože chýba zákonné ustanovenie, ktoré by súdu takýto zásah dovoľovalo. Takým ustanovením nie je ani § 614 ods. 1 písm. h) Ex. por., ktoré dáva len exekútorovi možnosť odložiť exekúciu, ak bolo rozhodnuté o odklade vykonateľnosti; nemožno z neho však vyvodiť, že by sa tým zakladala právomoc (koho?) odložiť vykonateľnosť akéhokoľvek titulu aj bez zákonného oprávnenia. Súd pritom nie je oprávnený rozširovať si svoju právomoc len cestou analógie, ako to navrhovala žalobkyňa, pretože taký postup by bol v zásadnom rozpore s požiadavkou právnej istoty v zmysle čl. 1 ods. 1 a s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (porov. v tomto smere napr. judikát R 100/2012).“

19. V nadväznosti na uvedené potom treba prijať logický záver, že pokiaľ nemožno zasiahnúť do vykonateľnosti notárskej zápisnice (vykonateľnosť notárskej zápisnice nemožno odložiť), nemožno ani uložiť povinnosť zdržať sa vymáhania pohľadávky, na plnenie ktorej sa povinná osoba zaviazala v rámci notárskej zápisnice, ktorá sa predkladá do konania ako exekučný titul. Sťažnostný súd tak dospel k záveru, že povinnosť zdržať sa akéhokoľvek „nakladania a zaťažovania s pohľadávkou“ súčasne neznamená aj povinnosť zdržať sa „vymáhania“ tejto pohľadávky, a teda neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Piešťany sp. zn. 4Cb/134/2018 zo dňa 08. 08. 2018 nebránilo oprávnenému podať na návrh vykonanie exekúcie o vymoženie sumy 700.000,-Eur na podklade spornej notárskej zápisnice spísanej D. M.. P. Ď. na notárskom úrade so sídlom Rajska 3, Bratislava, dňa 08. 03. 2016, sp. zn. D. XXX/XXXX, D. XXXX/XXXX, D. XXXX/XXXX.

20. Vzhľadom na vyššie uvedený záver sa potom sťažnostný súd z dôvodu hospodárnosti nezaoberal ďalšími argumentami účastníkov konania. Uvedené podporuje i judikatúra súdov (vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky), ktorá nevyžaduje, aby odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní odpovedalo na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (opravnom prostriedku), zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Súd preto v tomto štádiu konania nepovažoval za potrebné zaoberať sa ďalšími tvrdeniami účastníkov, ktoré nie sú právne relevantné a nemajú rozhodujúci význam pre rozhodnutie súdu o sťažnosti oprávneného (pozri napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo dňa 16. 03. 2005), keď priestor pre vyjadrenie k týmto ďalším tvrdeniam bude ešte k dispozícii v rámci nového rozhodovania.

21. Súd prvej inštancie tak konštatuje, že oprávneným podaná sťažnosť je dôvodná, a preto napadnuté uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 11Ek/17/2019 zo dňa 31. 08. 2020 zrušil a vec vrátil vyššiemu súdnemu úradníkovi na ďalšie konanie a nové rozhodnutie o návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Súd prvej inštancie takto rozhodol aj s prihliadnutím na ústavné právo účastníkov na spravodlivý proces, pretože ak by vo veci s konečnou platnosťou rozhodol v sťažnostnom konaní sudca (voči rozhodnutiu ktorého nie je prípustný žiadny opravný prostriedok), bolo by neúspešnému účastníkovi odňaté právo brániť sa voči vydanému rozhodnutiu, najmä za stavu, ak viaceré námietky povinného, ktoré uviedol v návrhu na zastavenie exekúcie, boli vyšším súdnym úradníkom vyhodnotené ako nedôvodné, avšak povinný sa voči právnomu posúdeniu vyššieho súdneho úradníka nemal možnosť brániť, keďže v konečnom dôsledku bolo napadnuté uznesenie vydané v jeho prospech.

22. Úlohou vyššieho súdneho úradníka v ďalšom konaní bude opätovne preskúmať návrh povinného na zastavenie exekúcie s tým, že v otázke účinkov neodkladného opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Piešťany sp. zn. 4Cb/134/2018 zo dňa 08. 08. 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 21Cob/2/2019 zo dňa 29. 01. 2019 sa bude riadiť vyššie prijatým právnym záverom súdu prvej inštancie.

23. Predtým, ako sa však bude vyšší súdny úradník opätovne zaoberať návrhom povinného na zastavenie exekúcie, bude exekučný súd rozhodovať o návrhu povinného na prerušenie exekučného konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 4Cb/140/2018. Predtým však exekučný súd bude musieť vyťažiť Okresný súd Piešťany ohľadom predmetu a stavu tohto súdneho konania.

24. Keďže povinný inicioval návrhom na zastavenie exekúcie exekučný spor s oprávneným, sťažnostný súd rozhodoval v súlade s § 199d a nasl. Exekučného poriadku aj o náhrade trov exekučného konania s tým súvisiacich.

25. Pretože súd prvej inštancie sťažnosti oprávneného vyhovel, nárok na náhradu trov konania o sťažnosti sťažnostný súd s poukazom na § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 199d ods. 1 Exekučného poriadku priznal oprávnenému ako úspešnej strane, ktorý si nárok na náhradu trov uplatnil v podanej sťažnosti. Pokiaľ ide o ich výšku, súd oprávnenému priznal náhradu účelných, odôvodnených a preukázaných trov v sume 1.105,30 Eur spočívajúcich v odmene za jeden úkon právnej služby - sťažnosť zo dňa 09. 09. 2020 vo výške 910,46 Eur, k tomu prislúchajúci režijný paušál za rok 2020 vo výške 10,62 Eur; navýšené o 20 % DPH vo výške 184,22 Eur; to všetko v zmysle § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. c) a ods. 5, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v platnom znení. Uvedené trovy exekúcie budú v prospech oprávneného vymáhané po právoplatnosti tohto rozhodnutia na základe vydaného dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie (§ 199d ods. 1 Exekučný poriadok).

26. Súd oprávnenému nepriznal náhradu trov za doplnenie sťažnosti zo dňa 12. 10. 2020, pretože jednak si oprávnený v súvislosti s týmto podaním trovy neuplatnil a súčasne by súd nepovažoval vynaloženie týchto trov za účelné, keďže skutočnosti uvedené v tomto podaní existovali už v čase spísania prvej sťažnosti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (§